

Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

ΑΛΟΤΟ-ΚΡΙΤΟΣ

*Μηνιαία ανεξάρτητη-αδέσμευτη ηλεκτρονική έκδοση,
σε θέματα Θεάτρου Σκιών, σάτιρας και ευρύτερης ενημέρωσης
Περίοδος Α' Τεύχος 71 ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2025*

ΚΑΛΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

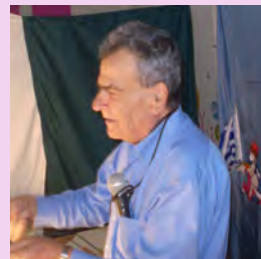

Ποιοι παλιοί μάστορες της τέχνης έφυγαν τον ΙΟΥΛΙΟ και ΑΥΓΟΥΣΤΟ

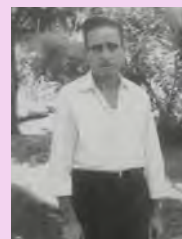
5 Ιουλίου 1999: Μνήμη του πατρινού караγκιοζοπαίχτη
Αντώνη (Αντώνη Πλέσσα) (1924-1999).

21 Ιουλίου 2023: Μνήμη του караγκιοζοπαίχτη
Γιάννη Πρωτοψάλτη (1936-2023).

13 Αυγούστου 1992: Μνήμη του
καράγκιοζοπαίχτη Σπύρου Κούζαρου (1913-1992).

26 Αυγούστου 2000: Μνήμη του караγκιοζοπαίχτη Σίμου
Γκαρή (1915- 2000).

26 Αυγούστου 2017: Μνήμη του караγκιοζοπαίχτη Δημήτρη
Κατσούλη (1925-2017).

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ:

Πάνος Β. Καπετανίδης

Τηλέφωνο: 210 46 16 664

Διόρθωση κειμένων:

Θωμάς Αθ. Αγραφιώτης

Εξώφυλλο

Νικόλας Πέππας

Τα κείμενα, που φιλοξενούνται
στο ψηφιακό έντυπο “**Ο
Καραγκιόζης Αλογόκριτος**”,
εκφράζουν τις προσωπικές
απόψεις των συντακτών τους,
κάτι που δεν συνεπάγεται
υποχρεωτικά και την αποδοχή
τους από τους υπεύθυνους
της ύλης του.

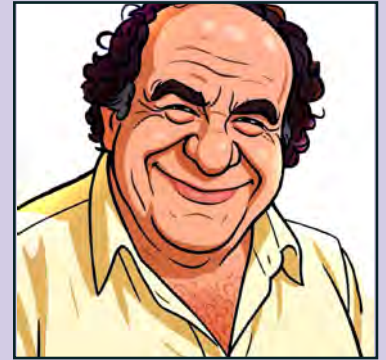
ΑΛΟΓΟΚΡΙΤΕΣ ΓΝΩΜΕΣ

Γράφει ο Πάνος Καπετανίδης

Ο Καραγκιόζης με τα μάτια των παιδιών

Τι σημαίνει ο Καραγκιόζης για τους σύγχρονους Έλληνες; Μια πιθανή απάντηση θα ήταν: «Βρισιά». Το «παράδοξο» είναι πως ο ίδιος λαός που χρησιμοποιεί τη λέξη «Καραγκιόζης» σαν βρισιά, μόλις βρεθεί μπροστά σε μια παράσταση Θεάτρου Σκιών αναριγά από συγκίνηση.

Αυτό συμβαίνει γιατί το Θέατρο Σκιών και η ελληνική του εκδοχή, ο Καραγκιόζης, αποτελεί την πιο αγνή έκφραση του λαϊκού πολιτισμού, ο οποίος παράγεται από την ίδια κοινωνική βάση που παράγει και τον πλούτο. Οι λαογράφοι έχουν αναλύσει διεξοδικά το ελληνικό Θέατρο Σκιών και θα εξακολουθούν να το κάνουν, ειδικά όσο αυτό θα απειλείται συνεχώς από τον πολιτισμό της κυρίαρχης τάξης.

Όλο και πιο δύσκολα ο περισσότερος κόσμος μπορεί να διακρίνει ένα πραγματικό, παραδοσιακό, δρώμενο από μια «άοσμη», φολκλορική, εκδοχή του. Η ανάγκη του συστήματος να εμφανίζει μια «εύπεπτη» εικόνα του λαϊκού πολιτισμού αντί μια παιδευτική για τις νέες γενιές, προκύπτει από το «ένστικτο» της αστικής, ταξικής αυτοσυντήρησης. Ο λαϊκός πολιτισμός, σε κάθε του έκφανση και σε κάθε εποχή, τροφοδοτεί την αμφισβήτηση της εξουσίας, τη γελοιοποίησή της και την ελπίδα της ανατροπής της.

Αν δεν υπήρχε αυτή η διάσταση, κανένα ταλέντο, κανένα μεράκι ή σχολή, όσο και αγνές προθέσεις και να είχαν, προοπτικά, δεν θα μπορούσαν να «επιβάλουν» τον Καραγκιόζη στη σημερινή κοινωνία. Στην «καλύτερη» περίπτωση, θα είχαμε ένα κακέκτυπο ή μια μονοδιάστατη, μουσειακή, «επιβίωσή» του.

Τα πράγματα, ευτυχώς, δεν είναι έτσι. Το 1ο Διεθνές Φεστιβάλ Θεάτρου Σκιών που έγινε στην Πάτρα, το 2001, μέχρι τα μέσα Ιουνίου και που στο πλαίσió του, εκτός από παραστάσεις από όλο τον κόσμο, έγινε και διημερίδα για την πορεία του Καραγκιόζη από τον 20ό στον 21ο αιώνα, είναι μια απόδειξη πως ο δημοφιλής ήρωας δεν έχει πει την τελευταία του λέξη.

Ένας από τους συμμετέχοντες στο συνέδριο ήταν ο αείμνηστος ο Μιχάλης Ιερωνυμίδης, γραφίστας και μελετητής του Καραγκιόζη. Στο πλούσιο βιογραφικό του ξεχωρίζουν και οι σχετικές, με το θέμα, εκδόσεις, όπως ο δίσκος «Τα τραγούδια του Καραγκιόζη» το 1991 (σε συνεργασία με το Πανελλήνιο Σωματείο Θεάτρου Σκιών) και το βιβλίο «Πίσω από τον μπερντέ» του 1998, που αναλύει τα ηχητικά και οπτικά βοηθήματα του Θεάτρου Σκιών.

Το παιδί και ο Καραγκιόζης

Το 2001, από τις εκδόσεις «Καλέντη», ο Μιχάλης Ιερωνυμίδης κυκλοφόρησε τα αποτελέσματα μιας ενδιαφέρουσας μελέτης, με τον τίτλο: «Αγαπητέ Καραγκιόζη». Πρόκειται για μια επιλογή γραμμάτων και σχεδίων παιδιών του Δημοτικού, τα οποία «συνομιλούν» με τους ήρωες του Θεάτρου Σκιών, ενώ συγχρόνως αποτυπώνουν την πρόσληψη του Καραγκιόζη από τη νεολαία της τελευταίας δεκαετίας. Διότι, όπως αναφέρει ο συγγραφέας στον πρόλογο του βιβλίου, «ενώ στις δεκαετίες του '30, του '40, ακόμα και του '50, ο Καραγκιόζης θεάτριζε κυρίως ενήλικα άτομα, σήμερα απευθύνεται στα παιδιά. Το γιατί και το πώς έγινε αυτή η μεταβολή αξίζει να ερευνηθεί σε ειδική μελέτη. Ωστόσο, οι κανόνες του παιχνιδιού παραμένουν ίδιοι».

Η έρευνα ξεκίνησε το 1989, σε μια προσπάθεια να καταγραφούν οι αντιδράσεις των παιδιών που βλέπουν Θέατρο Σκιών, σε συνεργασία με την Ιόνιο Σχολή της Φιλοθέης, το 1ο Δημοτικό Σχολείο Αγίας Βαρβάρας, το Παιδικό Τμήμα Ζωγραφικής του Δήμου Κερατσινίου και το εργαστήριο ζωγραφικής «Εργοδιδασκαλείον» Χαλανδρίου.

Τότε, ζητήθηκε από τα παιδιά να γράψουν ένα γράμμα προς έναν από τους

ήρωες του μπερντέ και μια σκηνή για παράσταση Καραγκιόζη. Η ίδια διαδικασία επαναλήφθηκε και το 1999, με σκοπό να αντληθούν ασφαλέστερα συμπεράσματα για την αποδοχή από τα παιδιά του Θεάτρου Σκιών. Η «γεωγραφία» της μελέτης είναι ακόμη ένα ενδιαφέρον στοιχείο της. Επίσης, λήφθηκε υπόψη και το γεγονός πως τα παιδιά του '89 είδαν περισσότερο Θέατρο Σκιών στην τηλεόραση από τα παιδιά του '99.

Οι περισσότερες επιστολές απευθύνονταν στον πρωταγωνιστή, τον Καραγκιόζη. Τα παιδιά του τμήματος ζωγραφικής, «που είναι πιο ευαισθητοποιημένα ως προς το σχέδιο της φιγούρας», απευθύνονται και στον Μεγαλέξανδρο και στον Άγγελο. Ενδιαφέρον παρουσιάζει και η θεματολογία στις σκηνές που έγραψαν τα παιδιά και η οποία είναι παρμένη από τη σημερινή πραγματικότητα.

Πηγή: rizospastis

Υπάρχει άραγε αδιανόητο στην τέχνη

και ειδικότερα στα έργα τέχνης;
Το ανωτέρω ερώτημα είναι, προφανώς,
πρώτα φορά σημαντικό και θα μας απασχολήσει
ειδικότερα για την περίπτωση του νεοελληνικού
Θεάτρου Σιων σε σχέση και με τον ελληνικό
υμνηματογράφο.

Μέσα στα πλαίσια αυτά, θα μιλήσουμε
να προχωρήσουμε στην ανάλυση του

δραματολογίου του νεοελληνικού Θεάτρου Σιων σε σχέση και με τα νέα δεδομένα της
Πρωτοβάθμιας Ευρωπαϊκής, αλλά και σύμφωνα με τις ανάγκες της Δευτεροβάθμιας
Ευρωπαϊκής.

Αναμφισβήτητο και ως προς το πρώτο ερώτημα, είναι προφανές ότι πολλά έργα του
δραματολογίου στον Καραχσιόζη, αλλά και της φιλμογραφίας του ελληνικού υμνηματογράφου
έρχονται αντιμέτωπα με τον υνόντο της γήινης και κυρίως με το βίος
του χρόνου, ο οποίος γέφυει αλήθως ετών τους, με αποτέλεσμα να
λέμε ότι κάποια έργα υνόνευσαν να «ξεράσουν» ως υποθέσεις και ως
περιεχόμενο.

Από την άρα, είναι εξίσου προφανές ότι οι νέες πραγματικές
απαιτήσεις των νηπίων, των παιδιών και των εφήβων οδηγούν σε
αναπροσαρμογή τόσο του υπάρχοντος ρεπερτορίου στον Καραχσιόζη, όσο
και των νέων έργων, όταν αυτά τα έργα δεν αποτελούν αναπόσπαστο του
υπάρχοντος δραματολογίου ή παιχνιδιά με τις εύλογες αλλαγές των, που
αναφέρονται όμως επί της ουσίας στο ίδιο έργο.

Με άλλα λόγια, ένας τίτλος της μορφής «Ο Καραχσιόζης
παχτατζής» ή «Ο Καραχσιόζης επετήμων» δεν σημαίνει απαραιτήτως
και ένα νέο έργο, όπως επίσης δεν αποτελούν νέο έργο και οι εύλογες
αλλαγές με την παρέλαση των τύπων, που αντί να τους υμνηχθεί π.χ. ο
υμνηνέστηρος, να τους υμνηχθεί ένας παραινέσιος τύπος με μάσκα και
πρίον.

As είμαστε σοφοί. Απαιτούνται νέα έργα, με την γνήρη έννοια
του όρου «νέα» ή έστω όρασιμής αναπροσαρμογής υποθέσεων, ιδίως στα
πρωτό και ιστορικά έργα, που θα αναφέρουμε προσεχώς και ως προτάσεις
για τα νέα πραγματικά υνόν.

Κλείνοντας, θα παρατηρήσουμε να υνόνεσαι ο υνόνος του
υνόνου, υνόνος υνόνος και παλιές ελληνικές υμνωδίες και υνόνος
δημοφιλής, με τους παλιούς υμνηματογραφικούς ηθοποιούς, δεν βλέπονται
για εύλογα από τις μικρές ηλικίες, που δεν υνόνευσαν π.χ. την ροχμή της
Καρέζη να προσέχει την υνόνερα της αντί για τους άνδρες, ως «Δεσποίνης
διευθυντής».

Δεν θα συμβεί το ίδιο λοιπόν και με έργα του Καραχσιόζη, όπως π.χ. ο
«Γραμματικός», που την ημέραον ημέρα δεν υπάρχει ούτε υνόν ειν επάχελμα;

Θωμάς Αθ. Αγραφιώτης (Πατριός ή Πατριός)

του Θωμά Αδ. Αγραφιώτη

71) Πάνε τα μπάνια του λαού

Φιγούρες: Από τους μουσαμάδες του Π.Σ.Θ. Σκιών

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Πάνε τα μπάνια του λαού.
ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Να φύγουνε, να πάνε αλλού.
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Εννοώ ότι φέτος δεν θα έχει μπάνια.
ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Θα έχει, αλλά όχι στα νησιά.
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Και γιατί όχι στα νησιά;
ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Για τον τουρισμό, Καραγκιόζη μου.
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Εμείς δεν μπορούμε να είμαστε τουρίστες;
ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Ε, όχι! Προηγούνται οι ξένοι.
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Και εγώ;
ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Εσύ τι; Εσύ οικονομία. Σπάταλε!
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Οι ξένοι, όμως, να ξοδεύουν;
ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Για να μαζεύουμε χρήμα να σε ταΐζουμε.
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Εμένα να ταΐζετε;
ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Εσένα, βρε αχάριστε. Για τα επιδόματά σου.
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Οπότε κομμένα τα νησιά.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Κομμένα, κομμένα, για το εθνικό καλό.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Και πού να πάω το καλοκαίρι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Μπορείς να πας άνετα στο βουνό.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Καλοκαιριάτικα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Ναι, βρε αχάριστε. Για δροσιά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Παραλίες κομμένες, νησιά κομμένα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Δεν υπάρχουν θέσεις στα ξενοδοχεία...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Είναι ακριβά και τα ακτοπλοϊκά.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Αυτό δεν ισχύει, γιατί ανεβαίνουν οι μισθοί.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Μα ανεβαίνουν και όλες οι τιμές.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Διότι ανεβαίνει στα ύψη και η ευημερία.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Ανεβαίνει η ευημερία, αλλά νησιά γιοκ.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Γιοκ; Θέλεις να πεις κάτι περί Τουρκίας;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Εκεί είναι φθηνότερα.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Είσαι και ανθέλληνας. Άντε στα νησιά σου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Μα είπαμε να μην πάω στα νησιά.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Να πας στα Νησιά Ηλείας ή και Ημαθίας...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Και στο Νησάκι της λίμνης των Ιωαννίνων.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Και στο Carpe-Νήσι, μην σου πω...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: «Καρπε-ζιές» θέλει η κεφάλια σου...

Μας στέλνει ζωγραφιές
ο ΘΑΝΑΣΗΣ ΤΣΟΜΠΛΙΚΑΣ
από τα Γρεβενά

Οι αστείες και διδακτικές Ιστορίες του Ναστραντίν Χότζα

Επιμέλεια κειμένων:
Πάνου Καπετανίδη

13. Το κήρυγμα

Κάποτε, ο λαός της πόλης καλεί τον Ναστραντίν Χότζα να κάνει κήρυγμα. Όταν πήγε στον άμβωνα του τζαμιού, βρήκε το ακροατήριο ελάχιστα ενθουσιώδες, οπότε ρώτησε: «Ξέρετε τι θα ήθελα να πω;». Το ακροατήριο απάντησε «όχι», οπότε ανακοίνωσε: «Δεν έχω καμία επιθυμία να μιλήσω σε ανθρώπους, που δεν γνωρίζουν καν για τι πράγμα θα πρέπει να μιλήσουμε» και έφυγε. Ο λαός αισθάνθηκε ντροπή και τον κάλεσε πάλι πίσω την επόμενη ημέρα. Αυτή τη φορά, όταν στην ίδια ερώτηση ο λαός απάντησε: «Ναι», ο Ναστραντίν Χότζας είπε: «Λοιπόν, αφού ήδη ξέρετε τι πρόκειται να πω, δεν θα χάσουμε περισσότερο το χρόνο μας» και έφυγε. Τώρα, οι άνθρωποι ήταν πραγματικά προβληματισμένοι. Αποφάσισαν να προσπαθήσουν άλλη μια φορά και για μία ακόμη φορά κάλεσαν τον Χότζα να μιλήσει την επόμενη εβδομάδα. Για άλλη μια φορά στην ίδια ερώτηση: «Ξέρετε τι θα ήθελα να πω;», οι άνθρωποι είχαν προαποφασίσει τι θα πουν και έτσι οι μισοί από αυτούς απάντησαν: «Ναι», ενώ οι άλλα μισοί απάντησαν: «Όχι». Έτσι, ο Ναστραντίν Χότζας είπε: «Αυτοί που ξέρουν τι ήθελα να πω, να το πούνε στους άλλους, που δεν το ξέρουν» και έφυγε.

14. Πόσο ένας Χότζας είναι αξιόπιστος

Μια μέρα, ένας φίλος του Ναστραντίν Χότζα ήρθε επάνω και ήθελε να δανειστεί το γαϊδούρι του για μία ημέρα ή δύο. Ο Χότζας, γνωρίζοντας το φίλο του, δεν ήθελε να ικανοποιήσει το αίτημα και βρήκε τη δικαιολογία ότι κάποιος είχε δανειστεί ήδη το γαϊδούρι του. Μόλις ο Χότζας πρόφερε αυτά τα λόγια, το γαϊδούρι του άρχισε να γκαρίζει στην πίσω αυλή του. Άκουσε το γκάρισμα ο φίλος του, τον κατηγόρησε ότι λέει ψέματα και ο Χότζας απάντησε: «Αρνούμαι να έχω περαιτέρω επαφές μαζί σας, δεδομένου ότι μπορείτε να δείχνετε περισσότερη εμπιστοσύνη σε ένα γάιδαρο από όση σε εμένα, που είμαι και Χότζας».

15. Ο Θεόσταλτος

Ένας άνδρας ισχυρίστηκε ότι είναι απεσταλμένος του Θεού. Τον έπιασαν λοιπόν και τον έφεραν μπροστά στον Χαλίφη, που του είπε: «Και πέρσι, κάποιος εδώ ισχυρίστηκε ότι είναι Προφήτης και είχε καταδικασθεί σε θάνατο». Ο άνθρωπος απάντησε: «Κάνετε πολύ καλά, γιατί εκείνον δεν τον είχε στείλει ο Θεός».

16. Ο Προφήτης

Κάποιος άνδρας ισχυρίστηκε ότι είναι Προφήτης και τον έφεραν μπροστά στον Σουλτάνο, ο οποίος του είπε: «Έχω μαρτυρίες ότι είστε

ένας ηλίθιος προφήτης». Ο άνθρωπος απάντησε: «Αυτός είναι ο λόγος, για τον οποίο έχω σταλεί σε ανθρώπους σαν εσάς».

17. Σοβαρότερες ασχολίες

Κάποιος είπε στον Ναστραντίν: «Αν άρχιζες να μελετάς τις παραδόσεις και σταματούσες να λες αστεία, θα ήταν μια σπουδαία βελτίωση». «Μα τον Θεό», απάντησε ο Χότζας, «έχω μελετήσει τις παραδόσεις και τις σχέσεις τους». «Τότε, να μας τις πεις», είπε ο άνδρας και ο Χότζας απάντησε: «Έχω ακούσει από τον Nafai ότι ο Προφήτης, ο Θεός να Τον ευλογεί, είπε ότι υπάρχουν δύο ιδιότητες και ότι όποιος τις έχει, εντάσσεται μεταξύ των εκλεκτών του Θεού». «Να μια ωραία παράδοση», απάντησε ο άνθρωπος και αμέσως ρώτησε: «Ποιες είναι αυτές οι δύο ιδιότητες;». «Ο Nafai να ξέχασε τη μια και εγώ να έχω ξεχάσει την άλλη», απάντησε Χότζας.

18. Απλώσε αλεύρι

Μια μέρα, ένας γείτονας του Ναστραντίν Χότζα ζήτησε να του δανειστεί το σχοινί της μπουγάδας. Ο Χότζας, τότε, του το δάνεισε. Αυτό όμως άρχισε να γίνεται συνήθειο. Κάθε τρεις και τόσο, ο γείτονας ζητούσε να του δανείσει το σχοινί. «Δεν μπορώ να στο δώσω, γιατί έχω απλώσει αλεύρι», βρήκε δικαιολογία ο Χότζας. «Μα τι λες, Χότζα μου; Απλώνουν ποτέ αλεύρι στο σχοινί;», απόρησε ο γείτονας. «Ναι, όταν δεν θέλουν να το δανείσουν», απάντησε ο Χότζας.

Από εδώ, λοιπόν, έχει βγει και η σχετική έκφραση: «Έχει απλώσει αλεύρι» (αδιαφορεί ή δεν προθυμοποιείται να κάνει κάτι).

«Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ ΣΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ»

του Θωμά Δθ. Αγραφιώτη

ΙΒ) «ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ:
THE MOVIE» (2022)

Η επιλογή του θέματος μιας παιδικής κινηματογραφικής ταινίας είναι κάτι πολύ εύκολο, αν είναι κανείς πραγματικά γνώστης του είδους. Στη σύγχρονη εποχή, τα πράγματα είναι απλά και η συνταγή σχεδόν εύκολη: Αγάπη, κίνηση, ρυθμός, ηγούμενος, καλοί ήλιοι. Και ο λόγος, δηλαδή τα κύματα. Ο λόγος είναι απαραίτητος και δίνει την όλη δράση με τα μακριά μάτια της. Εκτός αν πρόκειται για βιβλίο παιδικό. Αυτή είναι η βασική αδιαφορία διαφορά του κινηματογράφου από το θέατρο: Το θέατρο (και το θέατρο Σκιών φυσικά) είναι πάνω από όλα λόγος, που δευτερευόντως συνεκκοιτάει ως τέχνη από την εικόνα. Ο κινηματογράφος είναι πάνω από όλα κινούμενες διαδοχικές εικόνες, που συνεκκοιτάει.

Αυτός είναι ένας βασικός κανόνας στην εποχή μας, π.χ. στη δεκαετία του 1960, όταν ο Ευγένιος Σπαθάρης περνούσε τον Καραγκιόζη ως κωμικός. Όμως, ελάνθην χρόνια περνούσε και εμπειρικούς λόγους ρίσκο και είναι πολύ πιο συγκοιτούμενος. Έργα ρυθμού (και ο Καραγκιόζης, ζούγκλες, αστροναύτες, φεγγάρια, θεριά και στοιχειωμένα δέντρα κτλ., φτάνει να είναι κανείς σε θέση να τα αποδώσει αποτελεσματικά. Μέσα σε όλα αυτά εμπειρικοί ο λόγος, όπως και η υπερεκτιμημένη για κάποιους παράδοση τύπων.

Ωστόσο, η λανθασμένη αρχική επιλογή, για όποιους λόγους και αν συμβαίνει, οδήγησε μαθηματικά ακριβώς σε μια σειρά συνεχών λαθών. Και το ερώτημα που τίθεται, είναι το άραγε να γίνεται εξαγωγή μια τέτοια θεμελιώδης λανθασμένη επιλογή θέματος και έργου; Ο κωμικός της, του έργου παραμένει ευχάριστη και κίτρινα σαρμά (π.χ. στα μουσικά κομμάτια ή στην τελική σελή του ξύλου) και σίγουρα θα είχε λυμένα τα χέρια να κάνει θάματα, τάν και εφόσον η ιστορία που είχε να διηγήσει, δεν ήταν μια ιστορία στατική, σαφώς παλαιωμένη και με περιορισμένες δυνατότητες.

Προσέξτε: Λέγοντας περιορισμένες δυνατότητες, εννοούμε για τον κινηματογράφο, ο οποίος όλο ρυθμό και κίνηση, δράση και συναίσθημα λόγω της αγωνίας, αλλά και το γέλιο μαζί στις σωστές δόσεις, αυτό δηλαδή που θα νιώσει κάθε παιδί, αν όχι μια ταινία κινουμένων σχεδίων.

Γιατί αυτό που καλείται εν προκειμένω το παιδί να δει, είναι κάτι άλλο. Κάτι άλλο πιο κοντά στο ραδιοφωνικό θέατρο (πρόβα, τον υπότροπο, αν και μόλις το είδαμε, «Καραγκιόζης Γραμματικό» του Σπαθάρη από τη δεκαετία του 1960). Κάτι άλλο πιο κοντά στο παραδοσιακό θέατρο Σκιών, έτσι και αν η ιστορία είναι παλιά, με την έννοια των αστείων και των καταστάσεων μιας άλλης εποχής (π.χ. ο γραμματικός χρησιμοποιεί μελάνι και άμμο, φέρνει το

Σελίδα

ΛΕΣ ΚΑΙ ΗΤΑΝ ΧΘΕΣ:

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΟ 60ού ΤΕΥΧΟΥΣ

(ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2024)

Τέσσερις
εικόνες
μιλάνε όσο
4.000
λέξεις...

Το οδοιπορικό στην «Καραγκιοζομάννα» Πάτρας γεννηθείς μέσα από τις ερμηνείες της «Καθημερινής» στο «Εξέλιξη» και πέρασε τον επόμενο μήνα και στο διαδικτυακό: <https://www.youtube.com/watch?v=EcjzBvBz8k>

Το οδοιπορικό στην «Καθημερινή» και στο «Εξέλιξη» Πάτρας, γεννηθείς στην Πάτρα το Σάββατο 2 Μαΐου, παρουσιάστηκε το Σάββατο της Μεγάλης Παρασκευής 10 Μαΐου και παρουσιάστηκε ως ερμηνεία στο 11 Μαΐου 2024.

«Άρα και έφαγε το Σάββατο 10 Μαΐου και ώρα 13:30 το πρωί, παρουσιάστηκε τον Παρασκευή 10 Μαΐου 2024, στο «Εξέλιξη» Πάτρας, γεννηθείς στην Πάτρα το Σάββατο 2 Μαΐου, παρουσιάστηκε το Σάββατο της Μεγάλης Παρασκευής 10 Μαΐου, παρουσιάστηκε ως ερμηνεία στο 11 Μαΐου 2024.

Θωμάς Δθ. Αγραφιώτης
(Παραγωγός ή Παραγωγός)

Μαρίλη Σαράντη
11 Μαΐου - Πάτρα Αττικής, 40
ΦΩΤΕΣ & ΦΩΤΟΤΟΧΕΣ ΣΑΒΒΑΤΟ 10/5 & ΟΡΑ 11:30 ΤΟ
10/5 ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (1) & ΤΟ
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ ΜΑΔΕΙΤΟ ΚΟΥΡΤΙΣΜΑ
ΠΡΩΤΗ ΑΡΧΗ: Η ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΜΕ ΤΗ
ΜΕΤΑΦΟΡΟΙΜΕ ΕΤΗΝ ΠΑΤΡΑ ΠΑΝΑ
ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΜΕ ΤΟΝ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΜΟ ΤΟΝ ΟΣΜΑ
ΤΟΝ ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ ΤΗ
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ ΤΟΝ ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ ΤΗ
ΠΟΛΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΟΙ ΜΟΝΟ ΚΑΙ ΤΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΜΟ ΤΗ
ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΟΤΗΤΑ ΤΗΝ ΜΕΡΟΝ ΑΝΤΟΝΙΑ ΤΗΝ
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ ΚΑΙ ΤΑ ΤΟΝ ΠΑΝΑΙΟΝ ΜΑΙΣΤΟΡΕΣ
ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΤΟΥ ΓΕΑΤΟΥ ΔΙΟΝ...

ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕ... Δείτε
περισσότερα
— ιστορική και με λανθάνουσα δημοφιλία και
4 σελίδες στην ιστοσελίδα Φωτός Σκιών Μαρίλη
Σαράντη

Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Μηνιαία ανεξάρτητη-αδέσμευτη ηλεκτρονική έκδοση,
σε θέματα Θεάτρου Σκιών, οάτιρας και ενρύτερης ενημέρωσης.
Περίοδος Α' Τεύχος 60 Ιούλιος-Αύγουστος 2024

Ο νέοι και ερασιτέχνες καραγκιοζοπαίχτες

ΑΘΗΝΑ

Γιώργος Φωτιάδης

Ο Γιώργος Φωτιάδης ανήκει στη νέα γενιά καραγκιοζοπαίχτων.

Η ενασχόλησή του με το Θέατρο Σκιών ξεκίνησε το 2014 μέσα από τα εργαστήρια των αδελφών Αθανασίου, όπου διδάχθηκε την κατασκευή φιγούρας, τις φωνές και την κίνηση πίσω από τον μπερντέ.

Από το 2017, βρέθηκε σταθερά πίσω από τη σκηνή του Αργύρη Αθανασίου, συμμετέχοντας ενεργά ως βοηθός στις παραστάσεις, ενώ έχει

συνεργαστεί επίσης με τον Πάνο Καπετανίδη.

Από το 2021 έως σήμερα, παρουσιάζει παραστάσεις Καραγκιόζη σε Αθήνα και επαρχία, στο πλαίσιο των δράσεων των αδελφών Αθανασίου.

Έχει πραγματοποιήσει παιδαγωγικά εργαστήρια Θεάτρου Σκιών σε σχολεία και συλλόγους, ενώ έχει λάβει μέρος σε κοινωνικά, πολιτιστικά και πολιτικά φεστιβάλ, μεταφέροντας το Θέατρο Σκιών σε νέες σκηνές και εποχές.

Θάνος Κουτσομπόλης

ΤΡΕΞΑΤΕ

ΔΗΜΟΣ ΚΕΡΑΤΣΙΝΙΟΥ ΔΡΑΠΕΤΣΩΝΑΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ, ΜΑΝΙΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΓΥΜΝΑΣΙΑΣ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

2025

ΛΑΪΚΕΣ ΒΡΑΔΙΕΣ
με τον Καραγκιόζη

Παίζει ο Πάνος Καπετανίδης

ΕΙΣΟΔΟΣ ΔΩΡΕΑΝ

ΙΟΥΝΙΟΣ	ΙΟΥΛΙΟΣ	ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ
στις 9μμ	στις 9μμ	στις 8:30μμ
18/6 Πλατεία Κύπρου	2/7 Πλατεία Περραιβού	3/9 Πλατεία Κύπρου
23/6 Πεζόδρομος Γκρεμός	7/7 Πλατεία Ευγένειας	8/9 Πλατεία Μήλου (Κοροκώστα)
25/6 Πάρκο Πρεσάφ	9/7 Πάρκο Καστράκι	10/9 Πεζόδρομος Γκρεμός
30/6 Πλατεία Κρήτης		

ΚΑΘΕ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟ ΕΡΓΟ

ΤΡΕΞΑΤΕ

ΘΕΑΤΡΟ ΣΚΙΩΝ ΜΠΑΛΟΥΡΔΟΣ

ΚΑΘΕ ΔΕΥΤΕΡΑ-ΤΕΤΑΡΤΗ-ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΣΤΟ ΠΑΡΚΟ ΞΥΛΙΝΑ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ

Είσοδος ελεύθερη

ΩΡΑ 8:35 μ.μ.

ΤΡΕΞΑΤΕ

ΕΔΩ ΔΕΝ
ΓΕΛΑΜΕ

ΤΟΥ ΠΑΝΟΥ
ΚΑΤΕΤΑΝΙΔΗ

«Ο ΗΘΟΠΟΙΟΣ ΧΑΡΡΥ ΚΛΥΝΝ: ΔΕΚΑ ΣΤΑΘΜΟΙ» του Θωμά Αθ. Αγραφιώτη

Οι δέκα σταθμοί του έργου και της καριέρας του αξέχαστου και προσφάτως εκλιπόντος Χάρρυ Κλυνν (1940-2018), κατά κόσμον Βασίλη Τριανταφυλλίδη, που ακολουθούν, λειτουργούν περισσότερο ως απλός φόρος τιμής και χαρακτηρίζονται σαφώς ως ενδεικτικοί, αλλά (στα μέτρα του εφικτού) και αντιπροσωπευτικοί για το πλούσιο και μεγάλο έργο του, ξεκινώντας (χρονολογικά) από τα πρώτα κιόλας στάδια της καριέρας του.

10. Ο κινηματογραφικός Χάρρυ Κλυνν της δεκαετίας του 1960

Η συμμετοχή του Χάρρυ Κλυνν, στην ελληνική κινηματογραφική παραγωγή της δεκαετίας του 1960, είναι πολύ μικρή σε σχέση με τον όγκο και την ποσότητα των ελληνικών κινηματογραφικών ταινιών, που γυρίζονταν, τότε, κάθε χρόνο. Αυτό, όμως, ήταν κάτι πολύ λογικό, διότι την ίδια ακριβώς εποχή που μπήκε ο Χάρρυ Κλυνν στο ελληνικό σινεμά, αποφάσισε παράλληλα να αναζητήσει και κάτι καλύτερο στην Αμερική.

Ωστόσο, από τη συμμετοχή του στις λίγες αυτές ταινίες, μένει ένας κοινός παρονομαστής. Η σύνδεσή του με την τέχνη του σινεμά από την εποχή του βωβού, κάτι που μας ξαφνιάζει αν σκεφτεί κανείς ότι ο Χάρρυ Κλυνν είναι συνδεδεμένος πιο πολύ με τον κωμικό λόγο στη μετέπειτα δράση του, αλλά και αμιγώς συνδεδεμένος με το ακρόαμα, αν σκεφτεί κανείς τους δίσκους του σε σχέση με τη δράση του στον κινηματογράφο.

Ένα πραγματικό one-man-show, πέρα από τους περιορισμούς του σεναρίου, να τραγουδάει, να χορογραφεί, να παίζει το ρόλο του και παράλληλα να συμβάλλει στην εξέλιξη της ιστορίας, μαζί με τους συμπρωταγωνιστές του και τηρώντας πάντα το ομαδικό πνεύμα. Αυτό που μας ξαφνιάζει, όμως, πιο πολύ από οτιδήποτε άλλο, είναι ότι η πρώτη του ταινία είναι βωβή, αν και παραγωγής 1960, επηρεασμένη από τα φιλμ του Μαξ Λίντερ, του Τσάρλι Τσάπλιν, του Μπάστερ Κήτον, του Μακ Σένετ και (κυρίως) του Χάρολντ Λόιντ. Πρόκειται για τη μικρού μήκους ταινία του Δημήτρη Γαλάτη: «Σύγχυσις».

9. Οι δίσκοι του Χάρρυ Κλυνν και της Μεταπολίτευσης

Είναι πραγματικά θαυμαστό το πώς ένας τόσο κινηματογραφικός και εξαιρετικά αεικίνητος ηθοποιός, καταφέρνει τελικά να επιβληθεί, κατά την περίοδο της Μεταπολίτευσης, στη χώρα

μας, μέσα από τους δίσκους και τις κασέτες

του, δηλαδή αποκλειστικά και μόνο μέσα από το ακρόαμα. Η παρατήρηση αυτή σημαίνει ότι, πέρα από την εκπληκτική του κίνηση στο χώρο και

το χρόνο, όπως αποδείξαμε παραπάνω, ήταν και ένας καλλιτέχνης του λόγου και ιδιαίτερα του ελληνικού κωμικού λόγου, κάτι με το οποίο, εξάλλου, είχε αφήσει εποχή και στην Αμερική (μαζί με την κίνηση), αλλά και κάτι μέσω του οποίου συνδεόταν και με την τέχνη του Καραγκιόζη, δηλαδή με την κατεξοχήν τέχνη του προφορικού λόγου.

Κάθε δίσκος του αποτελούσε και το γεγονός της χρονιάς, κάνοντας το λόγο του να μπει σε κάθε ελληνικό σπίτι, αλλά και σε κάθε ελληνικό αυτοκίνητο. Λόγος κωμικός, αλλά και έντονα πολιτικοποιημένος, ώστε να λειτουργεί ως ένας εναλλακτικός τρόπος ενημέρωσης, κάτι που και πάλι τον έφερνε κοντά στη λογική του αγαπημένου του Καραγκιόζη. Από τους δίσκους του, θα τολμούσαμε να πούμε ότι ο καθένας από εμάς έχει τις επιλογές του, κρίνοντας, συχνά, με βάση το συναίσθημα (π.χ., ποιον από όλους είχε αγοράσει, ποιον έτυχε να ακούει περισσότερο κτλ.). Από την προσωπική μου οπτική γωνία, είμαι συναισθηματικά πιο δεμένος με το «Δοξάστε με», αν και ο πιο πολιτικοποιημένος και προφητικός δίσκος του είναι, αναμφίβολα, οι «Πατάτες» για την είσοδό μας στην τότε ΕΟΚ.

8. Οι κωμικοί τύποι και οι ερμηνείες του Χάρρυ Κλυν

Ένας ηθοποιός one-man-show, ο οποίος επιβεβαίωνε (όπως και στο Θέατρο Σκιών) την παντοκρατορία του ενός, ήταν πολύ λογικό να είναι σε θέση να πλάθει και να υποδύεται

τύπους της καθημερινότητας ή και επώνυμους, μέσα από τον αυτοσχεδιασμό και το μιμητικό ταλέντο, όντας επίσης και ένας καλλίφωνος ερμηνευτής κωμικών τραγουδιών. Σε κάθε περίπτωση, εξάλλου, η τέχνη του Καραγκιόζη είναι λόγος (εν προκειμένω, κωμικός λόγος), ο Καραγκιόζης είναι ακρόαμα, ο λόγος του Καραγκιόζη είναι (και πρέπει να είναι) πολιτικός και όλα αυτά γίνονται μέσα από την παρέλαση των τύπων, η οποία αποτελεί και γνώρισμα του κωμικού μπερντέ. Έτσι, ο Χάρρυ Κλυνν μιμήθηκε τύπους από την πολιτική ζωή, με έμφαση στο δίπολο Κωνσταντίνου Καραμανλή και Ανδρέα Παπανδρέου, αλλά και έπλασε τύπους από την καθημερινότητα, με σημαντικότερο ίσως όλων, κατά την προσωπική μου άποψη, τον Τραμπάκουλα, μία άλλη πτυχή του Βλάχου, λιγότερο ηρωική, αλλά αρκετά πιο κωμική, από αυτήν που είχε πλάσει το νεοελληνικό Θέατρο Σκιών, με τον Μπαρμπαγιώργο.

7. Χάρρυ Κλυνν «Αλαλούμ»

Ο Χάρρυ Κλυνν, κατά τη δεκαετία του 1980, επιστρέφει στο χώρο του

κινηματογράφου, με καθαρά πρωταγωνιστικό ρόλο και σε τρία φιλμ, τα οποία συνοψίζουν και εμπεριέχουν το σύνολο σχεδόν της φιλοσοφίας του φαινομένου Χάρρυ Κλυνν. Πιο γνωστό όλων είναι το σπονδυλωτό φιλμ «Αλαλούμ», μέσα στο οποίο συνοψίζεται και σατιρίζεται η θεματική του ελληνικού σινεμά, μέσα από τρεις

διαφορετικές κωμικές ιστορίες:

α) Ο Αστυνόμος Μπέκας στην ιστορία «Ο τελευταίος Κρίκος της Αλυσίδας»: Μία σάτιρα των ηρώων του Γιάννη Μαρή ή των έργων του Ορέστη Λαμπίρη, που ενσάρκωσε ο Βύρων Πάλλης κτλ., όχι μόνο στον κινηματογράφο ή μετέπειτα στην τηλεόραση, αλλά και στο ραδιόφωνο.

β) Ο Αρτέμης στο «Μελόπραμα»: Μία σάτιρα των μελό και ιδίως των φιλμ του Νέου Ελληνικού Κινηματογράφου, με έμφαση στα ασαφή και αμφιλεγόμενα μηνύματα της τότε κινηματογραφικής κουλτούρας.

γ) Η Γκόλφω στην ομώνυμη σάτιρα των ταινιών «φουστανέλας».

6. «Εις μνήμην Χάρρυ Κλυνν»

Μία σχεδόν αυτοβιογραφική ταινία του Χάρρυ Κλυνν, στην οποία πεθαίνει, ποιητική αδεία, για να εκδιωχθεί τόσο από τον Παράδεισο, όσο και από την Κόλαση, με αποτέλεσμα να περιφέρεται στο σύμπαν ως Βαμπίρ. Παράλληλα, μέσα από τον τηλεοπτικό φακό και το μικρόφωνο της τότε δημοσιογράφου Λιάνας Κανέλλη, παρακολουθούμε τη ζωή του Χάρρυ Κλυνν, από την παιδική του ηλικία στην Καλαμαριά, με τον ίδιο να κάνει ειδική αναφορά στις παραστάσεις Καραγκιόζη, που έπαιζε στην αυλή του σπιτιού του, δείχνοντας (και από αυτήν την οπτική γωνία) τους δεσμούς του με τον ξυπόλυτο «Διαχρονικό Επαναστάτη».

5. Χάρρυ Κλυνν «Made in Greece»

Μέσα από την περιήγηση του Γιάννη Γιαννάκη, στην Ελλάδα των τελών της δεκαετίας του 1980, βγαίνει αβίαστα ένα συμπέρασμα, που προφητικά λεγόταν από τότε και που τώρα πια επιβεβαιώνεται: Ότι στην Ελλάδα της μεταπολεμικής εποχής, το έθνος ουδέποτε ελευθερώθηκε, αλλά εξακολουθεί να διοικείται είτε από το παλιό κατεστημένο, είτε από την υπεράνω πάσης υποψίας τότε (δεκαετία του 1980) Γερμανία, η οποία ήταν ακόμα διαιρεμένη, με την κατοπινή ένωσή της να προκαλεί ρίγη και δάκρυα συγκίνησης. Η ίδια χώρα, όμως, εξακολουθεί μαζί με την ντόπια ολιγαρχία να εξουσιάζει την Ελλάδα, οπότε ο Γιαννάκης επιστρέφει στο τρελοκομείο, κατά το συγκινητικότατο τελευταίο δεκάλεπτο του έργου, αν και αυτός που κλέβει την παράσταση είναι ο ξεκαρδιστικός ταξιτζής.

4. Ο τηλεοπτικός Χάρρυ Κλυνν

Κάθε τηλεοπτική εμφάνιση του Χάρρυ Κλυνν, ιδιαίτερα κατά τη δεκαετία του 1980, αποτελούσε κορυφαίο τηλεοπτικό γεγονός. Οι δύο ταινίες του, το «Εις μνήμην Χάρρυ Κλυνν» και το «Αλαλούμ», ξεκινάνε με κλασικές πλαστές διαφημίσεις, όπως ο «Βαραββάς», το γάλα «Χουχού» και κυρίως το «Νυχτοκάματο του τρόμου». Αλλά υπήρχαν και κανονικές διαφημίσεις στην κρατική τηλεόραση, σαν το «Δώσε του, ρε, ένα Κοκομίλκ, γιατί μέχρι να το πει, θα τελειώσει η διαφήμιση, να πούμε» ή τα αραβικά «Φουντούνια». Και πάνω από όλα, το ξαφνικό τρίλεπτο Χάρρυ Κλυνν, εν μέσω εκπομπής

που άφησε εποχή, όπως ο κοντός μπασκεμπολίστας, που προλόγιζε ο Φίλιππος Συρίγος, στην «Αθλητική Κυριακή», με το άσμα «Είναι γάτα, είναι γάτα, ο κοντός με τη γραβάτα», σαν διαφήμιση του μπάσκετ, κάποιο κυριακάτικο βράδυ, στα τέλη της δεκαετίας του 1980.

3. Ο Χάρρυ Κλυνν στην Επιθεώρηση

Ο Χάρρυ Κλυνν, ήδη από την Αμερική, είχε αρχίσει να ανανεώνει το είδος της Επιθεώρησης, με ένα πιο έντονα πολιτικό και αριστοφανικό ύφος, αλλά και με την επιβολή ενός νέου είδους, που

σήμερα φαίνεται αυτονόητο, αλλά κάποτε φάνταζε πρωτόγνωρο: Το Stand-Up-Comedy. Οι καταβολές του Καραγκιόζη, όμως, δεν έπαψαν, ποτέ τους, να αφήνουν ανεξίτηλα τα δαχτυλικά τους αποτυπώματα στο έργο του Χάρρυ Κλυνν. Ο ίδιος, πολλάκις, είχε υποστηρίξει (τόσο στις συνεντεύξεις του, όσο και στην πράξη) την τέχνη του Θεάτρου Σκιών. Συνεπώς, από το σχετικό του έργο, θα σταθούμε στα Retalia Live, το 2002, λόγω της συνεργασίας του με τον καραγκιοζοπαίχτη Βάγγο και τιμής ένεκεν στην τέχνη των σκιών.

2. Ο θεατρικός Χάρρυ Κλυνν ως «Ένας Ήρωας με Παντόφλες»

Μετά από μία μεγάλη πορεία στο χώρο της επιθεώρησης, ο Χάρρυ Κλυνν δοκιμάζει κάποιες ιδέες από τη θεατρική μεταπολεμική παράδοση, η οποία αφενός τον είχε εμπνεύσει, αλλά και την οποία ο ίδιος, σίγουρα, είχε αγαπήσει. Ανεβάζει την πικρή κωμωδία των Αλέκου Σακελλάριου και Χρήστου Γιαννακόπουλου, «Ένας ήρωας με παντούφλες», που όλοι γνωρίζουμε από την ομώνυμη κινηματογραφική μεταφορά με τον Βασίλη Λογοθετίδη. Ο Χάρρυ Κλυνν τίμησε, έτσι, την παλιά θεατρική παράδοση και έβαλε τη δική του μοναδική σφραγίδα σε ένα κλασικό θεατρικό έργο, κάπου στα 2008-2009, λίγο πριν από την εποχή της οικονομικής κρίσης, την οποία ο ίδιος είχε προφητεύσει ως κρίση αξιών (ήδη από τη δεκαετία του 1980) και την οποία επιβεβαίωσε, ρητά, ως στρατηγός Δεκαβάλας.

1. Ο πολιτικός Χάρρυ Κλυνν, ένας διαχρονικός επαναστάτης

Ο Χάρρυ Κλυνν ήτανε ανέκαθεν πολιτικός. Από την εποχή που ασκούσε πολιτική με τους δίσκους (από το «Για δέσιμο» ως τον Σουρή). Από την εποχή που σατίριζε σκληρά τα «ΘΑ» του Ανδρέα Παπανδρέου και το «Έθνος Ανάδελφον» του Χρήστου Σαρτζετάκη. Από την εποχή που ασκούσε «σωστή κριτική» για τον Κωνσταντίνο Καραμανλή. Από την εποχή των δεσμών του με την Αριστερά και το ΚΚΕ. Από την εποχή, που, ιδίως μαζί με τον Γιάννη Κακουλίδη, ασκούσε πολιτική με την πένα του. Από την εποχή που επέβαλε τηλεοπτική «δικτατορία» στον ANT1, ποιητική αδεία, ως κυοφορούμενος «Πολίτης Κλυνν». Και κυρίως, με τις μάχες του κατά των Μνημονίων, από το 2010 και εξής, με τον ίδιο να τάσσεται, κατηγορηματικά, υπέρ του ΟΧΙ, στο Δημοψήφισμα του 2015.

Χάρρυ Κλυνν, Βάγγος & Χ. Μπιλίνης

ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ ΝΕΑ Β2G

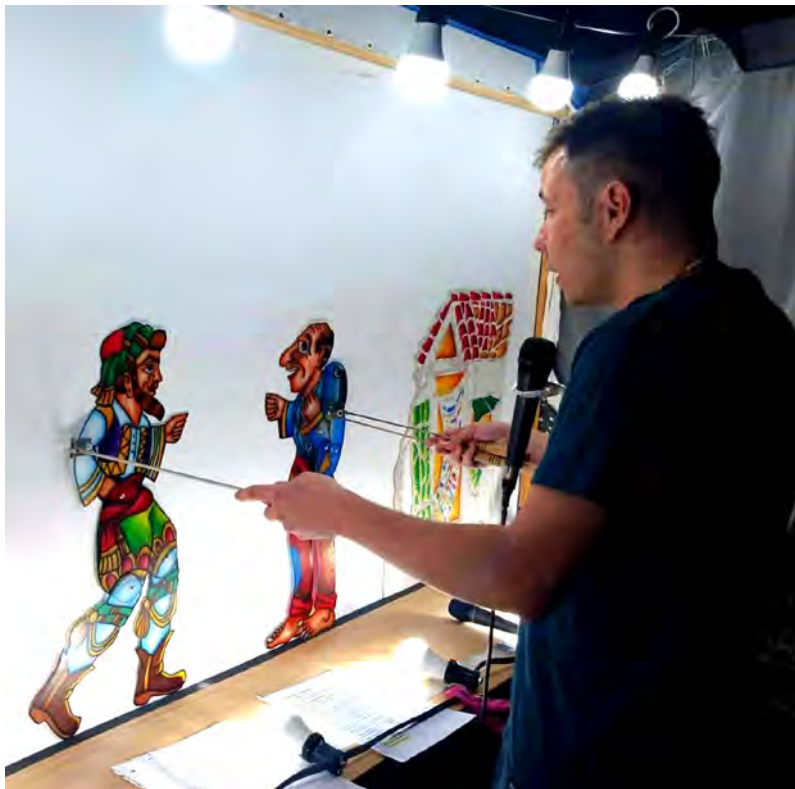
Σας ενημερώνουμε ότι, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, από την 1η Ιουνίου 2025, η έκδοση και αποστολή των τιμολογίων παροχής υπηρεσιών για την πληρωμή αμοιβών από δημόσιους οργανισμούς (B2G), υποχρεωτικά πλέον πραγματοποιείται μέσω Παρόχου Ηλεκτρονικής Τιμολόγησης.

Κατόπιν, όμως, ενημέρωσης από την ίδια την ΑΑΔΕ, η εφαρμογή e-timologio από την οποία εκδίδονται τα τιμολόγια προς ιδιώτες, θα λειτουργήσει και ως πάροχος ηλεκτρονικής τιμολόγησης χωρίς κόστος χρήσης. Η πιλοτική λειτουργία της εφαρμογής αναμένεται να είναι έτοιμη για επιχειρησιακή χρήση από την 1η Ιουλίου 2025.

13ο Φεστιβάλ Καραγκιόζη Νέας Ιωνίας: Άρχισε και τελείωσε με «Τζίνι»!

Το 13ο Φεστιβάλ Καραγκιόζη Νέας Ιωνίας ξεκίνησε στις 16 Ιούνη με παράσταση από τον Πρώην Πρόεδρο του Πανελληνίου Σωματείου Θεάτρου Σκιών, με το έργο του «Ο Καραγκιόζης και το Τζίνι της συμφοράς» και το συγκινητικό πρόλογο της ψυχής του φεστιβάλ, téως Γενικού Γραμματέα του Σωματείου, Τάκη Κωστιδάκη. Πράγματι, οι δυο τους μαζί ξεκίνησαν το Φεστιβάλ Νέας Ιωνίας πριν από 13 χρόνια, με προφανείς αντιξοότητες και δυσκολίες, καθώς όλοι οι καραγκιοζοπαίχτες, που λάμβαναν τότε μέρος, έπαιζαν χωρίς αμοιβή.

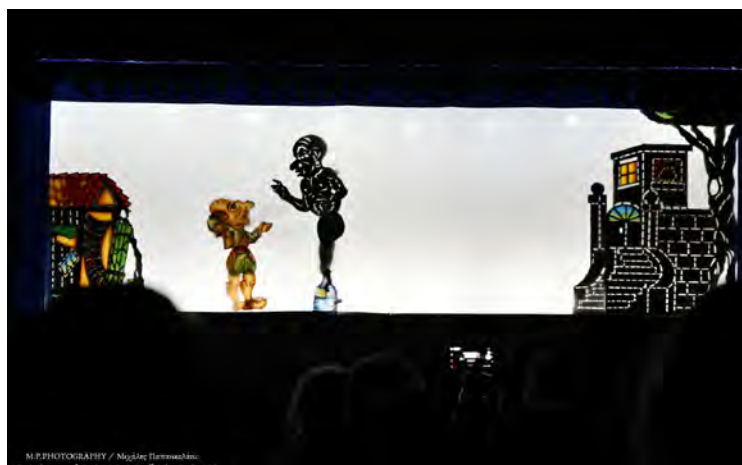

Στη συνέχεια, τη σκυτάλη των παραστάσεων πήραν: Τρίτη 17 Ιούνη, ο Παναγιώτης Χατζηαναγνώστου, με την κωμωδία: «Ο Καραγκιόζης δάσκαλος». Τετάρτη 18 Ιούνη, ο Γιάννης Νταγιάκος, με το έργο: «Ο μαγεμένος πλάτανος». Την Πέμπτη 19 Ιούνη, το φεστιβάλ συνεχίστηκε με την παράσταση του Τάσου Τσώνη, «Ο γάμος του Μπαρμπαγιώργου». Την Παρασκευή 20 Ιούνη, «Ο Καραγκιόζης στη ζούγκλα», που τον πήγε ο Μιχάλης Ταυλάτος, ενώ η αυλαία του Φεστιβάλ έκλεισε την 21η Ιουνίου, με το νέο αίμα των καραγκιοζοπαιχτών, τον Νίκο Αργυρόπουλο και «Το σπέρτο» και τον Μιχάλη Ζαχαρή και το έργο «Η μαγική μποτίλια».

Το ραντεβού κλείστηκε για το επόμενο καλοκαίρι με το 14ο Φεστιβάλ, με νέους και παλιούς καραγκιοζοπαιχτές.

Πάνος Καπετανίδης

Ο ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ ΜΑΣ ΣΤΕΛΝΕΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ
ΓΕΝΝΙΜΑ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ
ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ

Ο Δάσκαλος Χαριδημος
Κάνει Μαθήματα
Στο Κωνσταντίνο
Της Σφραγής
Σφραγής

Ο ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ ΜΑΣ ΣΤΕΛΝΕΙ 2

Μαντάμ ζουζού: Καλέ
κόσμο βλέπω...
οοο Πολιτισμο δεν
βλέπω

Ο ΣΚΑΡΙΜΠΑΣ
ΣΤΗΝ
ΑΘΗΝΑ
ΘΕΑΤΡΟ
ΣΚΙΩΝ
ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ

11 ΜΑΪΟΥ ΚΥΡΙΑΚΗ ΩΡΑ 12 πμ Παράσταση
Ο Γιάννης Σκαρίμπας ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΜΕΛΙΝΑ ΜΕΡΑΚΛΕΙΔΩΝΟΣ ΘΗΣΕΙΟ
ΔΗΜΟΥ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗ

Ψάχνοντας τα ζκουπίδια
πείνα η ΑΡΡΩΣΤΙΑ
ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Σκαρίμπας 10-6-2025

ΠΕΣΤΑ ΟΛΑ ΧΑΡΙΔΗΜΕ. Τα παιδιά
όλου του Κόσμου δεν έχουν χρῆμα.

Σκαρίμπας 10-6-2025